

[ואם תמצא לומר, כל מיילי דאית ליה
לאיניש אמר להו לבי דינא]

אם הקדימה ענין הכתובה להיתר נישואין,
ואמרה תנו לי כתובתי והתירוני להנשא,
מהו.

הכא ודאי אדעתא דכתובה אתאי,

או דלמא, גם בכהאי גוונא דעתה אנישואין,
אלא הואיל דלא ידעה במאי משתריא לכן
הקדימה ענין הכתובה

תיקו:

מתניתין:

הכל נאמנין להעידה על מיתת בעלה חוץ
מחמש נשים שחזקתן שונאות זו את זו ויש
לחוש שמא יתכוונו לקלקלה.

ואלו הן: א. חמותה, שרוצה לקלקלה שלא
תדור עם בעלה מפני שאומרת זאת תאכל כל
עמלי, שהבן יורש את אביו, ולא אשתו של
אביו שהיא חמותה.

ב. ובת חמותה ששונאה, שאומרת היא
תאכל עמל אבי ואמי דירית בעלה של זו,
ואני אדחה, דבן קודם לבת בירושה.

ג. וצרתה אשתו שניה, מפני שהיא מתקנאת
בירך חברתה⁽³⁾.

ד. ויבמתה אשת אח בעלה, שחושבת שאם
ימות אח בעלה בלא בנים ותהא צרתה. ואף

לנחלה על פיה אם לא היו לבעלה בנים
ממנה ונתייבמה על פי עצמה. הרי יבמה
יבם זה נכנס לנחלה של בעלה על פיה על
סמך עדותה. אחר שהם דרשו במשנתנו
מדרש כתובה וזיכו לה להגבות כתובהה
מתורת מה שכתוב בכתובה לכשתנשאי וכו',
אף אנו לא נגרע אלא נוסיף אם נדרוש
מדרש תורה דכתיב (דברים כ"ה) יקום על
שם אחיו אמר רחמנא פירוש, זה שיבם את
אשתו יטול נחלת המת בנכסי אביו. והרי קם
דייבם.

אמר רב נחמן: באת לבית דין, ואמרה, מת
בעלי התירוני להנשא. מתירין אותה להנשא
ונותנין לה כתובהה.

אבל אם באת לבית דין, ואמרה, תנו לי
כתובתי. אף להנשא אין מתירין אותה.

מאי טעמא אין מתירין אותה אפילו להנשא,
שהדברים מוכיחים דאדעתא דכתובה אתאי,
ואין דעתה לינשא כלל, ואין כאן משום
עגונא, אלא אפוקי ממונא הוא, ואין מוציאין
ממון אלא בשנים⁽²⁾.

איבעיא להו: באת לבית דין, ואמרה שני
האמירות כאחד, התירוני להנשא ותנו לי
כתובתי, מהו.

וצדדי הספק:

מי אמרינן כיון דאמרה כתובהה, אדעתא
דכתובה אתאי.

או דלמא, דעתה לינשא, אלא דכל מיילי
דאית ליה לאיניש אמר להו לבי דינא.

2. מאירי.
מרוכב שנהא אומרת תמות נפשי עם פלשתים.
מאירי.

3. ואפילו שנשאת היא עצמה על פיה, שמא